

om Erstatning. Naarlig var der ikke indbrømt med Amtsbarbererne nogen saadan Erstatning ved Meddelelsen af Frimesterrettigheder, eller ved den meget indgribende Forandring, at Amterne kun kunde afhændes til examinerede Chirurger, en Indskrænkning, der havde havt til Følge, at Amterne efterhaanden vare blevne meget lidet søgte og for Eftertiden, da Chirurgen Examen kun kan tages af Studenter i Forbindelse med medicinsk Examen, efterhaanden vilde blive aldeles ledige. Magistraten derimod antog, at der in casa maatte paahvile det Ofsentlige en Erstatningspligt mod Amtsbarbererne, fordi der formeentlig ikke blot var Tale om en Omordning af den paagjældende Næringsvei, men om en total Fortabelse af Gjenstanden for Amtsbarberernes Rettigheder (Afgangen til at afhænde Amterne). Om dette Spørgsmaal var i Motiverne til Regeringens tidligere Udkast iøvrigt bemærket Følgende:

„Da Sagen paa dette dens Standpunct gik over til Indenrigsministeriet, blev det af den daværende Indenrigsminister forelagt Statsraadet, som ogsaa tiltraadte Communalbestyrelsens Forslag til Barbeernæringens fremtidige Ordning, men ei heller fandt, at de nuværende Amtsbarberere ved dets Gjennemførelse vilde erholde noget Retsskrav paa Erstatning. Et saadant Krav kunde ingenlunde erkjendes at finde sin Begrundelse i Ophævelsen af den hidtilværende Indskrænkning i Amtsbarberestuerens Antal, idet den Næringsforøgelse, samme muligt kan have medført for Baugsmesterne, ikke kan betragtes som et Baugsmesterne eller Lauget tilstaaet Privilegium, i hvis Natur det ligger, at det som en til den enkelte Person eller Eiendom knyttet Gave ikke kan tilbagefalde, men den er simpelthen en Følge af denne ved Lov indførte Baugindretning, paa hvis Ophævelse der ligesaa lidt som paa Ophævelsen af en anden Lov kan lægges Vaand, fordi den for enkelte Personer eller Stænder muligt kunde have medført Fordele, som det ikke har været dens Dømme at give, endfælgelig tilfælde. Det kunde saaledes ikke antages, at der ved Barbeernæringens Frigivelse vilde berøves Amtsbarbererne nogen dem tilhørende Eiendom, for hvilken det kunde paa lægges enten Staten eller Kommunen at udrede

Erstatning; men da Barbeeranterne dog hidtil ere blevne betragtede, som Eiendom, idet de ikke blot have været Gjenstand for Salg af deres Besiddere, men endog ved disses indtrufne Dødsfald ikke ere blevne bortgivne af det Ofsentlige, men paa Skifte folgte til Fordeel for Arvingerne, saa at en vis Villighed synes at kunne tale for, at Erstatning tilstedes, fandtes der dog heller ikke Anledning til uden Videre at ophæve Barbeerlauget, forinden Spørgsmaalet havde været forelagt de nuværende Interesenter i samme. Idet Indenrigsministeren i Henhold hertil gav Lauget Leilighed til at erklære sig, om det vilde gaae ind paa den paatænkte Ordning af Sagen, tilføiede han, at Ministeriet i modsat Fald vilde lade det afgjøre ved Domstolene, om der derved maatte forarsages Amtsbarbererne en saadan Berøvelse af Eiendom, som efter Grundlovens § 87 skal være Gjenstand for Erstatning.

Paa en i den Anledning sammenkaldt Baugsforsamling blev det vedtaget at andrage paa Sagens Afgjørelse til Domstolene.

Den af den daværende Indenrigsminister i Udfigt stillede judicielle Afgjørelse af Spørgsmaalet om en eventuel Erstatning for Amtsbarbererne i Tilfælde af Laugets Ophævelse synes imidlertid ikke at kunne tilkomme dem, da Staten ikke derved berører noget privatretligt Forhold, men kun benytter den samme ligeoverfor den enkelte Næringsbruger uimodsigeligen tilkommende Myndighed til at bestemme Betingelserne for Afgangen til de forskjellige Næringsveie efter de Principer, der til en hver Tid ansees at have Fortrinet — en Forholdsregel, der ikke faaer nogen en Spøgsmaalsret begrundende privat Charakter derved, at Tab for den Enkelte kan blive en Følge af dens Gjennemførelse.

Hyad Erstatningsspørgsmaalets Realitet angaaer, maa man med Statsraadet og Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn være enig i, at de nuværende Amtsbarberere ikke ved Barbeernæringens Frigivelse erholde noget retligt Krav paa Erstatning. Medens nemlig Amtsbarbererne fremdeles ubeskaaret kunne udøve de samme Rettigheder som hidtil, er selve Næringsfrigivelse ingen Indskrænkning i deres Nærings-